

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka zatrjuje, da je utrpela gospodarsko škodo, ker ni mogla uvoziti na carinsko območje Skupnosti proizvodov s poreklom iz Skupnosti, ki izhajajo iz njenih poslovnih dejavnosti, zaradi nezakonitih dejanj in ravnanj institucij Skupnosti, in še zlasti:

- a) Evropske komisije, s tem ko je sprejela Uredbo (ES) št. 2454/93 ⁽¹⁾, ki za dokaz, da ima ulov rib poreklo Skupnosti in kot bistvo pravice do prostega pretoka zahteva predložitev carinskega dokumenta Skupnosti T2M, izpolnjenega v celoti;
- b) Evropske Komisije, ki je na zahtevo Skupnosti vodila pogajanja s Tunizijo glede pridružitvenega sporazuma, in Sveta Evropske unije, ki je sporazum ratificiral, ker ulovu s poreklom iz Skupnosti, ki izhaja iz ribolovnih dejavnosti Skupnosti izven tunizijskih teritorialnih vod, nista zagotovila pravice prostega pretoka;
- c) Evropske komisije in Sveta Evropske unije, ker čeprav kot pristojna organa lahko sodelujeta pri spremembah sporazuma, po mnenju tožeče stranke nista zagotovila predpisov glede vprašanja glede zgoraj omenjene posebne kategorije ribolova, čeprav sta se nastalega problema zavedala;
- d) Evropske komisije, ker nad grškimi organi ni izvedla potrebnega nadzora, kljub zahtevi, ki jo je predložilo podjetje.

Tožeča stranka nadaljuje, da zgornja dejanja in opustitve kršijo visoko uvrščene pravne norme, ki so bile vzpostavljene za varstvo posameznikov, in sicer:

- a) pravico do prostega pretoka blaga, za izvajanje katerih so upravne formalnosti procesne in ne materialne narave,
- b) pravico do poslovne svobode, bistvo katere je ogroženo s prepovedjo alternativnega dokaza porekla,
- c) načelo sorazmernosti, ki ni v skladu s tem, da je edini dokaz za poreklo potrdilo T2M;
- d) načelo varstva legitimnih pričakovanj, ker je družba, čeprav ravnala kot pozorni opazovalec trga, pri uresničevanju svojih pravic iz prava Skupnosti, utrpela resno škodo,
- e) načelo učinkovitega sodnega varstva, ki je v nasprotju z „odrekanjem sodnega varstva“, ki ga tožeča družba očita grškim, tunizijskim in organom Skupnosti;

Glede vrednosti nadomestila škode tožeča stranka trdi, da je zaradi nenavadne in posebne narave škode, ki jo je utrpela, vračilo te škode mogoče in meni, da okoliščine tega primera

kažejo na to, da je Komisija odgovorna tudi brez krivdnih razlogov.

⁽¹⁾ Uredba Komisije (EGS) št. 2454/93 z dne 2. julija 1993 o določbah za izvajanje Uredbe Sveta (EGS) št. 2913/92 o carinskem zakoniku Skupnosti (UL L 253, str. 1).

Pritožba, ki jo je 14. maja 2007 vložila A. Sundholm zoper sodbo, ki jo je 1. marca 2007 razglasilo Sodišče za uslužbenice v zadevi Sundholm proti Komisiji, F-30/05

(Zadeva T-164/07 P)

(2007/C 155/69)

Jezik postopka: francoščina

Stranki

Pritožnica: Asa Sundholm (Bruselj, Belgija) (zastopniki: S. Orlandi, A. Coolen, J.-N. Louis, E. Marchal, odvetniki)

Druška stranka v postopku: Komisija Evropskih skupnosti

Predlogi pritožnice:

- Naj se razveljavi sodba Sodišča za uslužbenice (drugi senat) z dne 1. marca 2007 v zadevi Sundholm proti Komisiji, F-30/05;
- naj se na podlagi novih določb, razglasi za nično odločba Komisije o sestavi njenega KOP 2003 (kariernega ocenjevalnega poročila 2003) ter toženi stranki naloži plačilo stroškov v zvezi s prvo stopnjo in s pritožbo.

Pritožbeni razlogi in bistvene trditve

S pritožbo pritožnica predlaga razveljavitev sodbe Sodišča za uslužbenice, s katero je bila zavrnjena tožba za razglasitev ničnosti njenega kariernega ocenjevalnega poročila za obdobje od 1. januarja do 31. decembra 2003.

V utemeljitev pritožbi pritožnica navaja, da naj bi Sodišče za uslužbenice, s tem da je zavrnilo tožbeni razlog kršitve pravic obrambe, napačno uporabilo pravo.